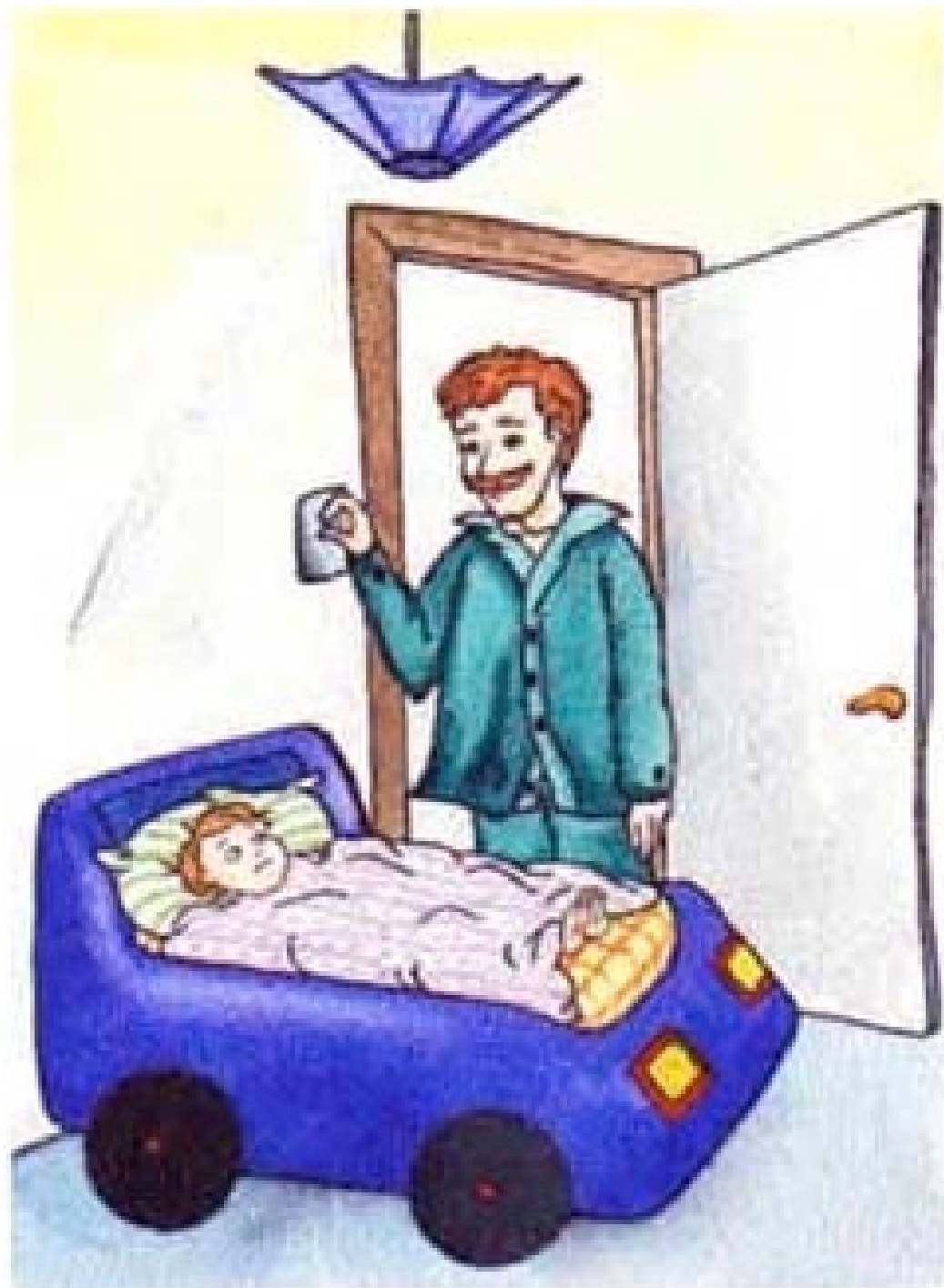

מי זה תחת המיטה שלי?

סאר ושלי פרלמן

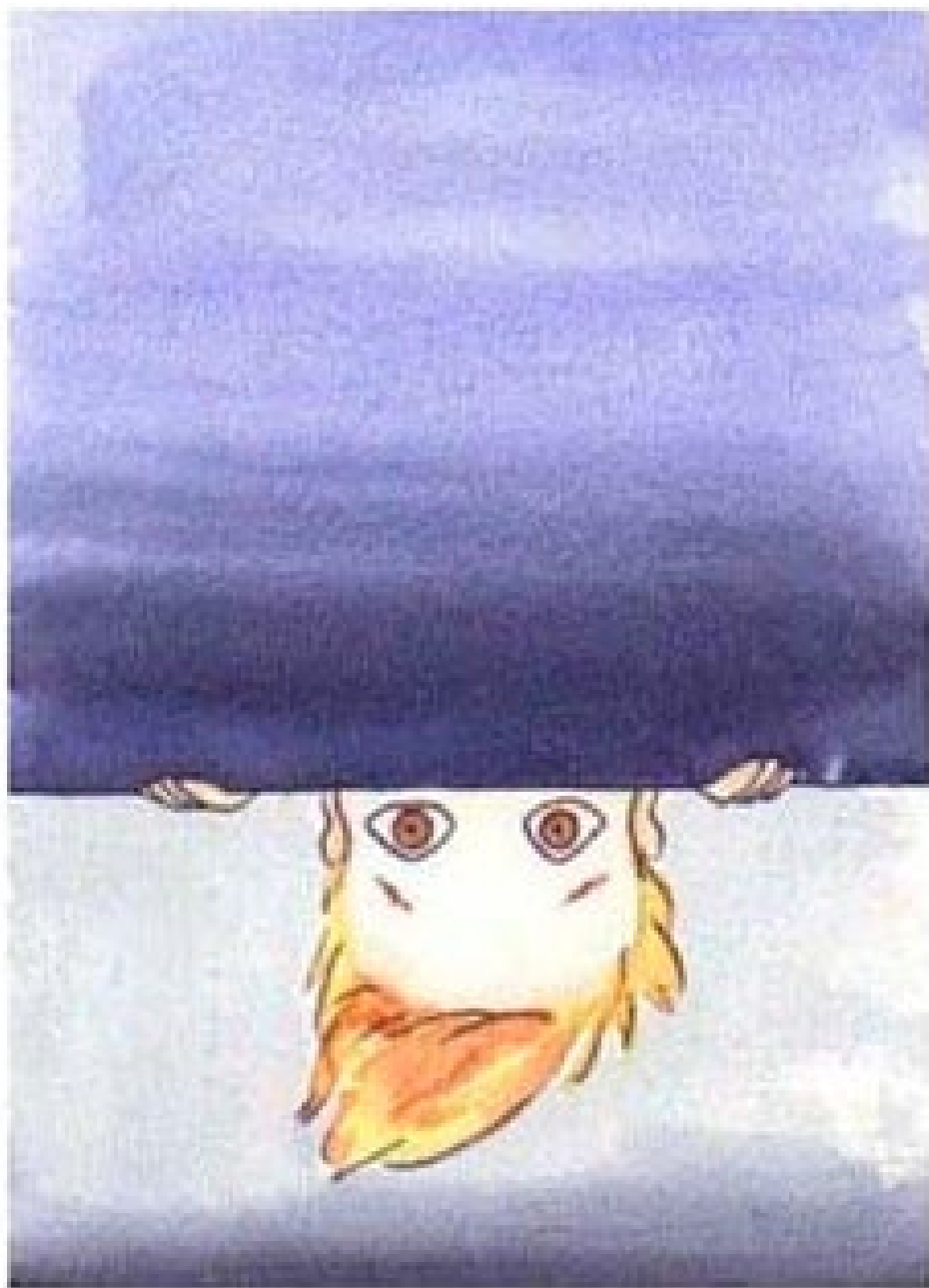
הגיע זמן שדני ילך לישון.
אבל דני עצוב.
הוא יודע שאבא עוד מעט יכבה את האור.

"לא! לא!" חשוך כאן כל כך.
דני לא יכול לראות, אבל הוא שומע היטב.
"קליק!" מה זה?
"פלופ!" מי כאן?
דני לא מעז להביט תחת המיטה.

סטיב סיפר פעם לדני, שתחת מיטות הילדים
מתחבאות מפלצות בעלות שלושה ראשים.
הן עושות רעשים משונים, חורקים ונושמים כבדות,
ורק מחכות שדני יושיט לשם את ידיו.

אז מה הוא הרעש הזה?
האם זה צחוק חרישי או שריקה קלה?
לא! לא! מה זה יכול להיות?
דני מוריד את ראשו כדי לראות.

יצור קטן ומצחיק רוכב שם על גלגליות
ועושה שמיניות עליהן.
"הי דני, מה שלומך?
נעים לראות אותך. אני מר גרין."

"שלום מר גרין. נעים לפגוש אותך,
ומה בדיוק אתה עושה כאן?"
"אני משחק, אני משתעשע, אני שוחה ורץ.
אני שר ושורק, ולפעמים אני מנגן בחלילית."

"אני יכול לעשות הכל. גם לרעוש כמו המונים,
כי תפקידי הוא לעשות הרבה רעש."
"זהו תפקידך?" שאל דני "אינני מבין למה כוונתך,
מר גרין. אנא, הסביר לי."

"יש כאלה שמבשלים, אחרים נוהגים ברכבות,
עוד אחרים בונים או כותבים.
ואני צריך רק לעשות רעשים בלילה. זה תפקידי."
"הבנתי" אמר דני "אז אתה הוא שעושה את כל
הרעשים, הצלילים והשריקות."

האם תסכים שאצטרף אליך, שם למטה?"
"בוודאי דני. אשמח מאוד. כבר הרבה זמן לא
עשיתי רעשים עם ידיד."

הם רכבו על גלגליות, שיחקו כדורת בגשם,
אפו עוגות ושחו באגמים גדולים.
הם עשו ביחד הרבה רעש והשתעשעו מאוד.
פעם אפילו שלחו חללית אל השמש.

אבל אז הגיע השחר
ומר גרין צריך היה ללכת לישון.

בשריקה וצפצוף מר גרין עלה לקטר שלו.
"אל תדאג דני, אחזור אליך" אמר.
דני נפנף לשלום למר גרין המשעשע.

ועכשיו דני יודע, שכשהוא שומע בלילה חריקות,
צפצופים או אנחות וצחקוקים קלים,
זה רק מר גרין שעושה את עבודתו.